

[J. S. Foget.]

Standpunkt at undlade at stemme ved tredje Behandling.

Indenrigsministeren (*Jørgen Jørgensen*): Der er i det Forslag, som her skal gennemføres, ikke noget Udgangspunkt for den Kritik, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget fremsatte. Den Lovgivning, der har været gennemført til Støtte for Bygningsstandsættelser henholdsvis i Byerne og paa Landet, har haft forskellig Karakter og har haft Gyldighed i forskellige Tidsrum. Det er ingen permanent Lovgivning for Istandsættelse af Bygninger i Byerne, der her gennemføres. Det var den sidste Lov paa dette Omraade heller ikke; den gjaldt for en Periode paa samme Maade som for Landkommunernes Vedkommende. Der har været forskellige Tilskudsregler efter de to Love. De havde begge, da de blev gennemført første Gang, et bestemt Formaal: at animere til størst mulig Beskæftigelse, og det har de løst paa tilfredsstillende Maade. Loven for Landkommunerne har kostet Staten noget mere, end Byreparationsloven har kostet. Der er ikke i det, der er sket, noget sagligt Udgangspunkt for at sige, at man har søgt at begunstige den ene Gruppe af Befolkningen i Forhold til den anden, intet som helst.

Naar det ærede Medlem nu mener, at det var hans Partifælles Kritik i Folketinget, der førte til, at Landbrugsministeren gik til Finansudvalget for at faa bevilget et Beløb, saa at man kunde imødekomme de Ansøgninger, der i sin Tid rettidigt var indkommet i Landkommunerne, ved det ærede Medlem jo udmærket godt, at da det Spørgsmaal første Gang blev rejst i Folketinget af det ærede Medlems Partifælle, gav jeg netop den Oplysning, at Landbrugsministeren, før Spørgsmaalet nogen Sinds var rejst fra det ærede Medlems Parti, havde besluttet at søge gennemført denne Bevilling. Som rimeligt er, kan man heller ikke efter den Lov, der gælder for Landkommunerne, give Støtte til Gennemførelse af Foranstaltninger, der kræver Materialer, som der er stor Knaphed paa. Derfor maatte man ud fra dette Synspunkt gennemgaa de mange Tusinde Ansøgninger, som var indkommet, og afgøre, hvor man fandt det forsvarligt at yde Tilskud. Det Beløb, som der blev Brug for, har Landbrugsministeren derefter søgt bevilget for at kunne imødekomme Andragender ud fra samme Synspunkt — en Bedømmelse af Materialesituationen — som det, der er afgørende for Tilskud efter Loven her.

Der er altsaa intet for det ærede Medlem at tjene ved at paaberaabe sig sin Andel i, at der nu fremskaffes Midler til at imødekomme de Ansøgninger, der er indkommet til Landbrugsministeriet inden for en bestemt Tidsfrist, og det ærede Medlem har intet sagligt Udgangspunkt for at paastaa, at der ved Loven her tages særligt Hensyn til en Gruppe af Befolkningen fremfor en anden.

J. S. Foget: Det vil næppe være muligt for den højtærede Indenrigsminister at overbevise nogen ved — med selv nok saa megen Salvelse i Stemmen — at sige, at der intet Grundlag er for min Udtalelse. Dertil kræves der ganske andre Beviser end dem, den højtærede Minister kom med her.

Den højtærede Minister siger, at dette ikke er nogen permanent Lov. Hvorvidt Loven er permanent eller ikke, har jeg ikke udtalt mig om. Men disse to Love har hidtil kunnet følges ad; nu kobler man imidlertid Loven om Reparationer paa Landet fra, idet der ikke for Landets Vedkommende foreslaas nogen ny Forlængelse, medens man kommer med Forslag om Forlængelse af Loven for Byerne. Det er det, jeg anker over, og det søgte Ministeren at gaa uden om ved at komme med en almindelig Udtalelse om, at der efter hans Mening ikke var noget Grundlag for Kritik.

Ministeren siger, at det er Beskæftigelsen, der er Hovedformaalet. Ja, det er jeg ganske klar over. Men samtidig med at Beskæftigelsen er Hovedformaalet, animerer man til denne Beskæftigelse ved at hjælpe dem, som ønsker og trænger til at faa de paagældende Reparationer udført. Og Ministeren kan jo ikke være uvidende om, at hvis Loven ikke betød en saadan Hjælp til dem, som ønsker Reparationerne udført, vilde de simpelt hen ikke gennemføre disse Arbejder — saa ogsaa paa dette Punkt forsøger den højtærede Minister at gaa uden om det Sted, hvor Tampen i Virkeligheden brænder.

Naar Ministeren endvidere siger, at det i Forvejen var Meningen at rejse Spørgsmaalet om en Tillægsbevilling, vil jeg gerne stille Ministeren det Spørgsmaal: Hvorfor har man saa ikke søgt at fremme en saadan Bevilling noget før? Tiden er nu gaaet fra April til nu. Der er adskillige Landmænd, som indsendte Begæring, længe før Loven skulde være udløbet, efter hvad der dengang forelaa, men som kort og godt fik meddelt, at de, der havde indsendt Andragende efter 27. April, overhovedet ikke